

CARL NIELSEN

FYNSK FORÅR OPUS 42

Lyrics by Aage Berntsen

DEN BLINDE SPILLEMAND

Nu kysser Solen mit Øjelaag,
og Luften syder som Vand i Kog,
jeg aander fugtige Markers Lugt,
nu er vist Alting kulørt og smukt.

Jeg famler frem med forsigtig Fod,
for ej at snuble mod Sten og Rod.
Jeg hører Lyde saa langvejs fra:
en Ko, der brøler i Degnens Ma.

I Lommen har jeg min Klarinet,
min bedste Trøster, naar jeg har grædt;
den gemmer Viser i Hobetal
bag kolde Klapper af glat Metal.

Og Smaabørn danser, hvorhen jeg gaar,
med varme Kinder og Silkehaar;
smaa Hænder søger min gamle Haand,
det er, som rørte jeg Vaarens Aand.

SPRINGTIME IN FUNEN OPUS 42

English translation by Eva Hess Thaysen

THE BLIND MINSTREL

Now the sun kisses my eyelid,
and the air seethes like water at a boil,
I breathe the smell of damp fields,
now I believe everything is colored and beautiful.

I walk forward with cautious step,
in order not to stumble against stone and root.
I hear sounds from afar:
a cow is roaring in the clerk's field.

In the pocket I have my clarinet,
my best comfort, when I have wept,
it holds a great number of ballads
behind the cold valves of smooth metal.

And little children dance wherever I walk,
with warm cheeks and silky hair;
their little hands find my old hand,
it is, as if I touched the spirit of spring.